

พระราชบัญญัติ

ภาษีสรรพสามิต

พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

(๒) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

(๔) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

(๕) พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๖) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๗) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗

- (๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙
- (๑๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๑๒) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๑๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖
- (๑๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒
- (๑๕) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๑๖) พระราชบัญญัติจัดสรรเงินภาษีสุรา พ.ศ. ๒๕๒๗
- (๑๗) พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓
- (๑๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๑๙) พระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑
- (๒๐) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ๒๕๐๑
- (๒๑) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๒๒) พระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๒๓) พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๒๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๕ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕
- (๒๕) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๒๖) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๐
- (๒๗) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๒๘) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๒๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๓๐) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕
- (๓๑) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๓๒) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓๓) พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔
- (๓๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๙๓ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๖

- (๓๕) พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙
(๓๖) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑
(๓๗) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๒
(๓๘) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑
(๓๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๒๓
(๔๐) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓
(๔๑) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔
(๔๒) พระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๔
(๔๓) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒
(๔๔) พระราชบัญญัติไฟฟ้ พุทธศักราช ๒๔๘๖
(๔๕) พระราชบัญญัติไฟฟ้ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
(๔๖) พระราชบัญญัติไฟฟ้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ภาษี” หมายความว่า ภาษีสรรพสามิตที่เรียกเก็บจากสินค้าและบริการตามพระราชบัญญัตินี้

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งซึ่งผลิตหรือนำเข้าและระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ท้ายพระราชบัญญัตินี้

“บริการ” หมายความว่า การให้บริการในทางธุรกิจในสถานบริการตามที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้

“ราคาขายปลีกแนะนำ” หมายความว่า ราคาขายปลีกแนะนำที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าประสงค์ให้เป็นราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไป

“รายรับ” หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน ค่าตอบแทน หรือประโยชน์ใด ๆ ที่อาจคำนวณได้เป็นเงินที่ได้รับหรือพึงได้รับเนื่องจากการให้บริการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ปรับปรุง แปรรูป หรือแปรสภาพสินค้าหรือทำการอย่างใดอย่างหนึ่งให้มีขึ้นซึ่งสินค้าไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แต่มิให้หมายความรวมถึง

(๑) การประดิษฐ์ค้นคว้าที่มีได้ทำขึ้นเพื่อขาย

(๒) การผลิตยาสูบจำนวนไม่เกินห้าร้อยกรัมหรือยาสูบประเภทยาเส้นจำนวนไม่เกินหนึ่งกิโลกรัมเพื่อบริโภคเอง

(๓) การเปลี่ยนแปลงสุราโดยนำน้ำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อบริโภคเอง หรือในกรณีที่ผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงเพื่อดื่มในขณะนั้น

(๔) การตัดแปลงโดยผู้ตัดแปลงที่มีได้ประกอบกิจการเป็นธุรกิจ

“นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรซึ่งสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้

“ดัดแปลง” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อรถยนต์กระบะหรือสิ่งใด ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือเป็นรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน โดยผู้กระทำมิใช่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมรถยนต์

“โรงอุตสาหกรรม” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการผลิตสินค้า รวมตลอดทั้งบริเวณแห่งสถานที่นั้น

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่สำหรับประกอบกิจการในด้านบริการ และให้หมายความรวมถึงสำนักงานใหญ่ที่จัดตั้งขึ้นในการประกอบกิจการในกรณีที่ไม่อาจกำหนดสถานที่ให้บริการได้แน่นอน

“สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย” หมายความว่า สถานที่ใช้สำหรับแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

“คลังสินค้าทัณฑ์บน” หมายความว่า สถานที่นอกโรงอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้เป็นที่เก็บสินค้าได้โดยยังไม่ต้องเสียภาษี

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า เจ้าของโรงอุตสาหกรรม และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงอุตสาหกรรมด้วย

“ผู้ประกอบการสถานบริการ” หมายความว่า เจ้าของสถานบริการ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของสถานบริการด้วย

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า ผู้นำของเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“ผู้ดัดแปลง” ให้หมายความรวมถึงผู้ที่จ้างหรือจัดให้ผู้อื่นทำการดัดแปลงด้วย

“เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน” ให้หมายความรวมถึงผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของคลังสินค้าทัณฑ์บนด้วย

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

“เขตประกอบการเสรี” หมายความว่า เขตประกอบการเสรีตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“แสดมภ์สรรพสามิต” หมายความว่า แสดมภ์ที่รัฐบาลทำหรือจัดให้มีขึ้นเพื่อใช้ในการจัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี” หมายความว่า เครื่องหมายที่ใช้แสดงการเสียภาษีแทนแสดมภ์สรรพสามิต

“เจ้าพนักงานสรรพสามิต” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกรมสรรพสามิต

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงการคลังหรือบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพสามิต

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต ไม่เกินอัตราที่ายพระราชบัญญัตินี้ หรือยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดเก็บภาษีสรรพสามิต

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกระเบียบในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) วิธีการคำนวณปริมาณหรือมูลค่าของสินค้าเพื่อเสียภาษี
- (๒) การบรรจุภาชนะ ชนิด และลักษณะของภาชนะ การระบุข้อความหรือเครื่องหมายบนภาชนะ และการแสดงปริมาณสินค้าที่บรรจุในภาชนะ
- (๓) การเก็บและการขนย้ายสินค้า
- (๔) การเก็บ การขนย้าย และการใช้วัตถุดิบ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (๕) การประกอบกิจการสถานบริการ

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจตีความประเภทสินค้าและบริการตามบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การตีความตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และมีให้มีผลย้อนหลัง

มาตรา ๘ กำหนดเวลาการยื่นแบบรายการภาษี การเสียภาษี การอุทธรณ์ หรือการแจ้งต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ อธิบดีจะอนุญาตให้เลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเป็นการทั่วไปที่จะทำให้ผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่อาจปฏิบัติภายในกำหนดเวลาตามพระราชบัญญัตินี้ได้ อธิบดีจะประกาศขยายกำหนดเวลาออกไปตามสมควรจนกว่าเหตุดังกล่าวจะหมดสิ้นไปก็ได้ และเมื่อได้ขยายกำหนดเวลาออกไปแล้ว ให้ถือว่ากำหนดเวลาที่ขยายออกไปนั้นเป็นกำหนดเวลาที่กำหนดตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเลื่อนหรือขยายกำหนดเวลาของอธิบดีตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวกับหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกี่ยวกับการเสียหาย หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ อธิบดีหรือสรรพสามิตพื้นที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจัดการแปลเป็นภาษาไทยให้เสร็จและส่งภายในกำหนดเวลาที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ต้องคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการจัดเก็บอากรศุลกากร

มาตรา ๑๑ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียหาย หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีการในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน โรงอุตสาหกรรม ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้น หรือโดยวิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

มาตรา ๑๒ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่ามี การหลีกเลี่ยงการเสียหาย ให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตเข้าไปในสถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อทำการตรวจค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร

การเข้าไปเพื่อทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องทำในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการของผู้ประกอบกิจการนั้น เว้นแต่การตรวจค้น ยึด หรืออายัดในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และจ่ายค่าพาหนะเดินทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง

มาตรา ๑๔ ให้อธิบดีมีอำนาจจัดให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตอยู่ประจำโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ แจ้งวันเวลาทำการตามปกติ และวันเวลาหยุดทำการของโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้อธิบดีทราบเป็นหนังสือก่อนวันเริ่มผลิตสินค้า วันเริ่มนำเข้าสินค้า หรือวันเริ่มให้บริการ และถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดวันเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสามวันก่อนวันที่จะมีการเปลี่ยนแปลง

ถ้าโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการตามวรรคหนึ่งต้องเพิ่มเวลาทำการ โดยเร่งด่วนหรือต้องหยุดงานเพราะเหตุจำเป็น ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งให้อธิบดีทราบโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการไม่สามารถแจ้งได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติได้

ส่วนที่ ๒

การเสียภาษีสรรพสามิต

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ หรือผู้อื่นที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษี มีหน้าที่เสียภาษีตามมูลค่าหรือตามปริมาณของสินค้า หรือบริการ หรือทั้งตามมูลค่าและตามปริมาณของสินค้าหรือบริการนั้น ไม่เกินอัตราที่ระบุไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้อยู่ในเวลาที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

มาตรา ๑๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๐ ในกรณีการเสียภาษีตามมูลค่านั้น ให้ถือมูลค่าดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้า ให้ถือตามราคาขายปลีกแนะนำ โดยไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ราคาขายปลีกแนะนำให้พิจารณาจากต้นทุนการผลิต ค่าบริหารจัดการ และกำไรมาตรฐาน ซึ่งจะต้องไม่ต่ำกว่าราคาขายต่อผู้บริโภคทั่วไปรายสุดท้ายในตลาดปกติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ราคาขายปลีกแนะนำไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง หรือไม่ปฏิบัติตามกลไกตลาด หรือไม่สามารถกำหนดราคาตามวรรคสองได้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศราคาขายปลีกแนะนำเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี โดยกำหนดจากราคาขายหรือราคานำเข้า ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ในกรณีบริการ ให้ถือตามรายรับของสถานบริการ

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณรายรับของสถานบริการให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าแจ้งราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาขายปลีกแนะนำและโครงสร้างราคาขายปลีกแนะนำต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามาหรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมูลค่าที่ใช้ในการคำนวณภาษีตามมาตรา ๑๗ (๒) ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งราคาค่าบริการที่เรียกเก็บในการประกอบกิจการต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงราคาที่แจ้งไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการแจ้งเปลี่ยนแปลงราคาต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐ สินค้าที่ต้องเสียภาษีตามปริมาณนั้น ให้ถือตามหน่วย ตามน้ำหนักสุทธิ หรือตามปริมาณสุทธิของสินค้านั้น เว้นแต่

(๑) ในกรณีสินค้าประเภทอาหารที่บรรจุภาชนะโดยมีของเหลวหล่อเลี้ยงด้วย เพื่อประโยชน์ในการถนอมอาหาร น้ำหนักที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณภาษี ให้ถือเอาน้ำหนักแห้งสินค้า รวมทั้งของเหลวที่บรรจุในภาชนะนั้น

(๒) ในกรณีสินค้าที่บรรจุในหีบห่อหรือภาชนะใดเพื่อจำหน่ายทั้งหีบห่อหรือภาชนะและมีเครื่องหมายหรือป้ายแสดงปริมาณแห้งสินค้าติดไว้ที่หีบห่อหรือภาชนะนั้น เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี อธิบดีจะถือว่าหีบห่อหรือภาชนะนั้นบรรจุสินค้าตามปริมาณที่แสดงไว้ก็ได้

มาตรา ๒๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๒ วรรคสอง มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๒๔ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษี มีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร

(ก) ถ้าสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรม ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม เว้นแต่เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี และถ้าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในโรงอุตสาหกรรมก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม

(ข) ถ้าสินค้าที่เก็บอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี อีกแห่งหนึ่ง และถ้าบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามา ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาเดียวกับความรับผิดในอันจะต้องเสียอากรศุลกากรสำหรับของที่นำเข้ามาตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เว้นแต่ในกรณีสินค้าที่นำเข้ามาเพื่อนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่นำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีนั้น และถ้าผู้นำเข้าหรือบุคคลใดนำสินค้าดังกล่าวไปใช้ภายในคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ก็ให้ถือว่าเป็นการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นเมื่อได้รับชำระราคาค่าบริการ

ในกรณีที่ความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดขึ้นก่อนได้รับชำระราคาค่าบริการ ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีทั้งหมดเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา ๒๒ ในกรณีสินค้าซึ่งในเวลาให้นำเข้าได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้เองโดยบุคคลที่มีสิทธิเช่นนั้น หรือเพราะเหตุที่นำเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์อย่างใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีหรือได้นำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอนหรือนำไปใช้ในการอื่น หรือวันที่สิทธิได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่มีการนำไปใช้ในการอื่น ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๓) ในกรณีที่สิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดอัตราภาษีสิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษี

(๔) ในกรณีที่ผู้ได้รับสิทธิยกเว้นหรือลดอัตราภาษีถึงแก่ความตายในขณะที่เป็นเจ้าของ ให้เป็นความรับผิดของผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้ได้รับมรดกสินค้านั้น แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีได้ประกาศตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร กำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องเสียอากรขาเข้าเมื่อสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลที่ไม่มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากร หรือนำไปใช้ในการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ หรือสิทธิที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรสิ้นสุดลง ก็ให้สินค้าประเภทและชนิดนั้นได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๒๓ ในกรณีสินค้าซึ่งผู้ประกอบการได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ถ้าสินค้านั้นได้ออนไปเป็นของบุคคลอื่นที่ไม่มีเอกสิทธิ์ หรือเอกสิทธิ์ของผู้ได้รับเอกสิทธิ์นั้นสิ้นสุดลงโดยเหตุอื่นนอกจากความตาย สินค้านั้นจะต้องเสียภาษีโดยถือตามมูลค่าและปริมาณและอัตราภาษีที่เป็นอยู่ในวันโอน หรือวันที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลงเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการโอน ให้เป็นความรับผิดร่วมกันของผู้โอนและผู้รับโอน

(๒) ในกรณีที่เอกสิทธิ์สิ้นสุดลง ให้เป็นความรับผิดของผู้ที่ได้รับเอกสิทธิ์

ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าบางประเภทหรือบางชนิดซึ่งผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรานี้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใด ๆ ไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๔ ในกรณีเป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนเพื่อทดสอบประสิทธิภาพหรือตรวจวิเคราะห์สินค้าตามมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวด ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร เว้นแต่ในกรณีที่มีการปฏิบัติฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ (๓) ให้ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเป็นไปตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้าหรือวัตถุดิบนั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้าหรือวัตถุดิบนั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ประกอบการ

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสินค้าที่ยังมิได้เสียภาษีโดยถูกต้องและครบถ้วนออกไปจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี เว้นแต่

(๑) เป็นการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เป็นการนำสินค้าจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี กลับคืนไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรม หรือจากคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) เป็นการนำสินค้าออกไปจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน เพื่อทดสอบประสิทธิภาพ หรือตรวจวิเคราะห์ในระหว่างขั้นตอนการผลิตหรือขั้นตอนการจำหน่าย ทั้งนี้ ตามประเภทสินค้า หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เป็นสินค้าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๕๘

(๕) เป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

(๖) เป็นการนำสินค้าออกไปโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๒๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดมีสินค้าอยู่ในโรงอุตสาหกรรมในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้านั้น ให้ยื่นแบบรายการแสดงชนิดและปริมาณของสินค้านั้นตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ตามมาตรา ๕๙ ก่อนหรือพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีครั้งแรกตามมาตรา ๕๔

มาตรา ๒๘ ในกรณีสินค้าที่นำเข้า รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้กรมศุลกากรเรียกเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพสามิตก็ได้ และให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ชำระภาษีหรือวางเงินหรือหลักประกันอย่างอื่นหรือจัดให้มีผู้ค้ำประกันเป็นประกันภาษีก่อนที่จะปล่อยสินค้าพ้นไปจากอารักขาของกรมศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้มีการเชื่อมโยงประเภทสินค้าตามพระราชบัญญัตินี้กับพิกัดอัตราศุลกากร

มาตรา ๒๙ ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เกิดขึ้นเมื่อการดัดแปลงสิ้นสุดลง

ให้ผู้ดัดแปลงเสียภาษีตามมูลค่าจากการดัดแปลงตามวรรคหนึ่ง โดยให้ถือราคาค่าจ้างแรงงานดัดแปลงบวกด้วยค่าวัสดุอุปกรณ์หรือค่าจ้างทำของซึ่งรวมค่าวัสดุอุปกรณ์อยู่ด้วย แต่ต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับค่าใช้จ่ายในการดัดแปลงและค่าวัสดุอุปกรณ์ตามที่อธิบดีกำหนด

การชำระภาษีสำหรับรถยนต์ดัดแปลง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๔ ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร

ให้ถือว่าสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บนตามมาตรา ๑ ส่วนที่ ๔ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีสำหรับรถยนต์ที่แสดงหรือเก็บไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) อนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำรถยนต์ที่อยู่ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายออกไปจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย เพื่อประโยชน์ในการทดลองเป็นการชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการชำระภาษีรถยนต์ที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๓๐

ส่วนที่ ๓

การจดทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๒ การจดทะเบียนสรรพสามิต ให้กระทำในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการมีการประกอบอุตสาหกรรม นำเข้า หรือประกอบกิจการสถานบริการอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น และยังไม่ได้จดทะเบียนสรรพสามิต ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าวยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการเริ่มประกอบอุตสาหกรรม เริ่มนำเข้า หรือเริ่มประกอบกิจการสถานบริการ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่สินค้าหรือบริการนั้นแล้ว ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการดังกล่าวยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสามสิบวันก่อนวันเริ่มผลิต หรือเริ่มนำเข้าสินค้าหรือเริ่มให้บริการ

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการหลายแห่ง ให้แยกยื่นคำขอเป็นรายโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ให้อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการจดทะเบียนตามมาตรา ๓๓ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

การขอจดทะเบียนสรรพสามิตและการออกใบทะเบียนสรรพสามิตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการต้องแสดงใบทะเบียนสรรพสามิตไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ เว้นแต่อยู่ในระหว่างการขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๕ หรือนำส่งคืนใบทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ใบทะเบียนสรรพสามิตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุดในสาระสำคัญหรือการสูญหาย และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใบแทนใบทะเบียนสรรพสามิตให้ถือเป็นใบทะเบียนสรรพสามิต

มาตรา ๓๖ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่ประสงค์จะย้ายโรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ให้แจ้งย้าย ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันย้ายไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตออกใบทะเบียนสรรพสามิตให้ใหม่

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่ประสงค์จะเลิกหรือโอนกิจการ ให้แจ้งการเลิกหรือโอนกิจการตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ก่อนวันเลิกหรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้คืนใบทะเบียนสรรพสามิตแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ได้แจ้งเลิกหรือโอนกิจการนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หยุดประกอบการ

ให้ผู้รับโอนกิจการยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับโอนกิจการ และให้ประกอบการต่อเนื่องได้ในระหว่างรอรับใบทะเบียนสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการถึงแก่ความตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิตตามมาตรา ๓๓ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการกิจการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในกรณีที่ทายาทหรือผู้จัดการมรดกไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้แจ้งยกเลิกใบทะเบียนสรรพสามิตต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตไว้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ประกอบการ ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการถึงแก่ความตาย

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ใบทะเบียนสรรพสามิตเดิมยังคงใช้ได้ต่อไป

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการสถานบริการไม่ยื่นงบเดือน หรือผู้นำเข้าไม่ยื่นบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรติดต่อกันเป็นเวลาหกเดือนขึ้นไป อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสรรพสามิตได้

ส่วนที่ ๔

คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๐ ผู้ใดประสงค์จะตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๒ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องแสดงใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ คลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนต่ออธิบดีหรือสรรพสามิต พื้นที่แห่งท้องที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย

ใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ถือเป็นใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๔ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี หรือค่าธรรมเนียมใบแทนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องใช้คลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นที่เก็บสินค้าที่ยังไม่ได้เสียภาษีของผู้ประกอบการเท่านั้น

การรับ การจ่าย การเก็บรักษาสินค้า และการทำบัญชีคุมสินค้าตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๖ ผู้ใดประสงค์จะเปิดคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ที่จะเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเท่านั้น และเข้าไปต่อหน้าเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งอยู่ประจำคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า ให้ถือว่าความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียหายเกิดขึ้นในเวลาที่สินค้านั้นขาดหรือพบว่าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้า และให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเสียหายสำหรับสินค้าที่ขาดไปพร้อมกับเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นสูญหายเพราะเหตุสุดวิสัยหรือเป็นเหตุผิดพลาดในการตรวจนับปริมาณสินค้าอันไม่ได้เกิดขึ้นโดยความจงใจหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนใบอนุญาตขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ให้ขออนุญาตต่ออธิบดี พร้อมกับแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นทราบ

เมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้
(๑) นำสินค้าไปเก็บไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บนอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีจะอนุญาตให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนเลิกกิจการได้ต่อเมื่อผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ และการฝ่าฝืนดังกล่าว อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนได้ แต่ต้องแจ้งการเพิกถอนนั้นเป็นหนังสือให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนทราบล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้มีสิทธิดำเนินการไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยเจ้าพนักงานสรรพสามิตไม่อาจติดต่อได้ หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งนำสินค้าไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง โดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะเลิกกิจการ ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือละทิ้งคลังสินค้าทัณฑ์บน และผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตนำสินค้าที่ตกค้างอยู่ในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าภาษีแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ ๕

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

มาตรา ๕๔ การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีสินค้าที่ผลิตขึ้นในราชอาณาจักร ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีก่อนความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่ในกรณีที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นพร้อมกับความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามที่กำหนดในมาตรา ๒๑ (๑) วรรคสอง ก็ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีดังกล่าวพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นหรือก่อนการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม หรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณีใดจะเกิดขึ้นก่อน

(๒) ในกรณีสินค้าที่นำเข้า ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีในเวลาที่ยื่นแบบรายการภาษีให้ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๓) ในกรณีบริการ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๔) ในกรณีอื่น ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีให้ถือว่าไม่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับสินค้าหรือบริการที่ได้รับการยกเว้นภาษีนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอันเป็นเหตุให้การชำระภาษีตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ขาดหรือเกินไปจากที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีเพิ่มให้ครบถ้วนตามอัตราที่เปลี่ยนแปลงนั้นหรือขอคืนเงินภาษีที่ได้ชำระไว้เกิน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีดังกล่าว

มาตรา ๕๕ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ ยื่นแบบรายการภาษี และชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขา หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่มีหน้าที่เสียภาษีอยู่ในเขตท้องที่นั้น แบบรายการภาษี ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ได้ทำการประเมินก่อนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ให้ชำระภาษี ก่อนนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

(๒) ในกรณีอื่นนอกจาก (๑) ให้ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์การประเมินภาษี เมื่อได้มีคำวินิจฉัยให้เสียภาษีเพิ่มขึ้น จากที่ได้ชำระไว้หรือที่ได้ประเมินแล้วตามมาตรา ๙๙ ให้ผู้ยื่นอุทธรณ์ชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น

มาตรา ๕๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดให้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม อาจขอชำระภาษีภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้า ทัณฑ์บนโดยมีหลักประกันได้

การขอชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการชำระภาษีนั้นและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการยื่นแบบรายการภาษี และชำระภาษีต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่สาขาหรือสำนักงานสรรพสามิต พื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ หลายแห่งอาจยื่นคำร้องต่ออธิบดีขอยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีรวม ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งใด แห่งหนึ่งก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการชำระภาษีตามมาตรา ๕๙ อธิบดีโดยอนุมัติรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยื่น แบบรายการภาษีและชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่อื่น หรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๖๐ ให้ผู้นำเข้ายื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีสำหรับสินค้าที่นำเข้าต่อ พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย เป็นคนไร้ ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดก ผู้อนุบาล หรือผู้พิทักษ์ แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษีแทน

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการควบเข้ากัน หรือโอนกิจการให้แก่กัน ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการอันได้ตั้งขึ้นใหม่ โดยการควบเข้ากัน หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการที่รับโอนกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการเดิมมีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี ของกิจการเดิมที่ควบเข้ากันหรือกิจการที่โอนนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็น นิติบุคคลเล็กกิจการโดยมีการชำระบัญชี ให้ผู้ชำระบัญชีและกรรมการผู้อำนวยการหรือผู้จัดการ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันเลิกกิจการ มีหน้าที่ร่วมกันในการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ในกรณีที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการซึ่งเป็นนิติบุคคลเล็กกิจการ โดยไม่มีการชำระบัญชี ให้บุคคลผู้มีอำนาจจัดการมีหน้าที่ยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี

ส่วนที่ ๖

แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

มาตรา ๖๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้สินค้าใดเป็นสินค้าที่เสียภาษีโดยการ ใช้ แสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

การใช้แสดมภ์สรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีมี่ ๒ ประเภท คือ

(๑) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ซึ่งกรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้น

(๒) เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้า ได้จดทะเบียนกับพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อใช้เครื่องหมายดังกล่าวแสดงการเสียภาษีสำหรับสินค้าของตนเอง

ให้ถือว่าเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการเป็นแสดมภ์รัฐบาลซึ่งใช้สำหรับการภาษีอากร ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๖ แสดมภ์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ ให้มีชนิด และลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเว้นแต่กรมสรรพสามิตทำหรือจัดให้มีขึ้นซึ่งแสดมภ์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการ

มาตรา ๖๘ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษี สำหรับสินค้าของตนเอง ให้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้มีชนิดและลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าเครื่องหมายแสดงการเสียหายที่ขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะถูกต้องตามที่กำหนดในประกาศและมีลักษณะเฉพาะของตน ก็ให้รับจดทะเบียนไว้ และให้อธิบดี ประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งลักษณะเครื่องหมายแสดงการเสียหายนั้น

มาตรา ๖๙ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าที่ประสงค์จะเลิกใช้เครื่องหมายแสดงการเสียหายที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ และให้อธิบดีประกาศยกเลิกเครื่องหมายแสดงการเสียหายดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๐ ผู้ใดประสงค์จะผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียนต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๑ ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา ๗๐ มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต ถ้าผู้ได้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่อธิบดีไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๗๐ หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๗๑ ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๗๓ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียนภายใต้การควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิตโดยเสียค่าธรรมเนียมการควบคุมล่วงหน้าเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเวลาทำการหรือการเปลี่ยนแปลงเวลาทำการของโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียนเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๓) แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเครื่องหมายแสดงการเสียหายจดทะเบียนที่จะผลิตเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองวัน

(๔) ทำบัญชีประจำวันแสดงรายการเกี่ยวกับการผลิตและการจำหน่ายเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๔ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจะแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือใช้โรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงงานให้ผิดไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๕ ผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจะทำหรือรับจ้างทำสิ่งใดซึ่งมีใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนในโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี นั้นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี โดยอธิบดีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ในหนังสืออนุญาตด้วยก็ได้

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้ผู้ใดนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เว้นแต่ผู้ที่ได้รับมอบหมาย ให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการนำออกเพื่อส่งให้แก่กรมสรรพสามิต หรือผู้ได้รับอนุญาต ให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจะนำออกเพื่อขายหรือจำหน่ายให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ซึ่งได้จดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีนั้นไว้

มาตรา ๗๗ ผู้ใดประสงค์จะนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดี ประกาศกำหนด

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าซื้อหรือรับไว้ด้วยวิธีใดซึ่ง แสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของทางราชการจากบุคคลซึ่งมิใช่กรมสรรพสามิต หรือผู้ที่กรมสรรพสามิตมอบหมาย

มาตรา ๗๙ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียนได้เฉพาะจากผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือให้นำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนเท่านั้น การซื้อหรือสั่งซื้อเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ให้ปฏิบัติตามวิธีการและเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมนำเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ออกจากโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีไปเก็บรักษาไว้ในโรงอุตสาหกรรมของตนโดยไม่มีใบขน ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดกำกับไปด้วย

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามวรรคหนึ่ง ต้องเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนไว้ ณ สถานที่เก็บที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและอยู่ในโรงอุตสาหกรรมนั้น และต้องทำบัญชีประจำวันแสดงรายการ เกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่ อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือจำหน่าย หรือมิไว้เพื่อขายหรือจำหน่ายซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนที่ยังไม่ได้ใช้ เว้นแต่เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

มาตรา ๘๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแสตมป์สรรพสามิตปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย หรือเพื่อนำออกใช้ โดยรู้ว่าเป็นแสตมป์สรรพสามิตปลอมหรือแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้ว เว้นแต่เป็นการครอบครองแสตมป์สรรพสามิตที่ใช้แล้วเพื่อขายหรือจำหน่าย สำหรับการสะสม

มาตรา ๘๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำแสตมป์สรรพสามิต หรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีที่ใช้ในการเสียภาษีแล้วมาใช้ซ้ำเพื่อแสดงว่าได้เสียภาษีแล้ว

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินสามเดือน

มาตรา ๘๕ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตให้ผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นอาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

ส่วนที่ ๗

การประเมินและการวางประกันค่าภาษี

มาตรา ๘๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อ

(๑) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(๓) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการคำนวณภาษี

(๔) สินค้าขาดจากบัญชีหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดจากบัญชี ตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘

มาตรา ๘๗ ในการดำเนินการตามมาตรา ๘๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำรายการลงในแบบรายการภาษีตามหลักฐานที่เห็นว่าถูกต้องเมื่อมิได้มีการยื่นแบบรายการภาษี

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการในแบบรายการภาษีหรือในเอกสารอื่นที่ยื่นประกอบแบบรายการภาษี เพื่อให้ถูกต้อง

(๓) ประเมินภาษีตามหลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีอยู่หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าถูกต้อง เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๘๖ (๓) โดยไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) ก็ได้

มาตรา ๘๘ เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

มาตรา ๘๙ ในกรณีที่การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๘๖ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วและแจ้งจำนวนเงินภาษีที่ต้องไปยังผู้มีหน้าที่เสียภาษี

การแก้ไขจำนวนเงินภาษีที่ได้ประเมินไปแล้วตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการประเมินตามมาตรา ๘๖

มาตรา ๙๐ การประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) สองปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี หรือวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่อธิบดีเลื่อนหรือขยายออกไป แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว

(๒) สองปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษี ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่มีการยื่นแบบรายการภาษีภายหลังวันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาดังกล่าวใน (๑) แต่ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี

(๓) สิบปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษี ในกรณีที่ไม่มีกรณียื่นแบบรายการภาษี หรือมีการยื่นแบบรายการภาษีโดยแสดงมูลค่าของสินค้าหรือบริการขาดไปเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี

ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบรายการภาษีไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงหรือไม่สมบูรณ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีประเมินภาษีได้ภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่กำหนดเวลาตาม (๑) หรือภายในกำหนดเวลาห้าปีนับแต่วันยื่นแบบรายการภาษีตาม (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ต้องชำระ ถ้าผู้ประกอบการประสงค์จะนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าประสงค์จะนำสินค้าออกไปจากอารักขาของกรมศุลกากรก่อนการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระภาษีตามจำนวนที่แสดงไว้ในแบบรายการภาษี พร้อมกับวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกัน

จนครบจำนวนภาษีที่อาจจะต้องเสียสำหรับสินค้านั้น ทั้งนี้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าจะขอให้ อธิบดีรับการค้าประกันของธนาคารแทนการวางเงินเพิ่มเติมเป็นประกันโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดก็ได้

เพื่อวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำสินค้า ไปเป็นตัวอย่างได้พอสมควร

มาตรา ๙๒ ในกรณีที่มีการวางเงินหรือรับการค้าประกันของธนาคารแทนการวางเงินประกัน ค่าภาษีตามมาตรา ๙๑ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประเมินให้เสียภาษีเพิ่มขึ้นจากจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้ และแจ้งให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าทราบแล้ว ให้เก็บภาษีส่วนที่เพิ่มขึ้นจากเงินประกันดังกล่าว หรือแจ้งให้ธนาคารผู้ค้าประกันชำระเงินตามสัญญาการค้าประกัน ถ้าเงินประกันไม่คุ้มค่าภาษีก็เรียกให้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าชำระเพิ่มจนครบ แต่ถ้าได้เงินเกินค่าภาษี ให้คืนเงินส่วนที่เกิน โดยมีชั่งชั่ง

ส่วนที่ ๘

การอุทธรณ์การประเมินภาษี

มาตรา ๙๓ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่เห็นด้วยกับผลการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๙๔ ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกอบด้วยอธิบดีหรือผู้แทน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมสรรพากร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมสรรพสามิตเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่มีความจำเป็นและรัฐมนตรีเห็นเป็นการสมควรอาจกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์เพิ่มเติมอีกคณะหนึ่ง หรือหลายคณะก็ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมีองค์ประกอบ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙๕ การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการที่มีส่วนได้เสียในเรื่องที่มีการพิจารณาจะเข้าร่วมประชุมหรือออกเสียงลงคะแนน ในเรื่องดังกล่าวมิได้

มาตรา ๙๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ แต่ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันได้รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง

บุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยานตามหนังสือเรียก ให้ได้รับค่าป่วยการตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย แล้วรายงานต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๙๘ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์และอนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๙ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์และมีเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์นั้นครบถ้วน ระยะเวลาดังกล่าวจะขยายออกไปอีกก็ได้แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ต้องยื่นฟ้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลแล้ว ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยุติการพิจารณาอุทธรณ์

การขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พิจารณาแล้วเสร็จ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจสั่งไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ เพิกถอนการประเมินหรือแก้การประเมินให้ผู้ยื่นอุทธรณ์เสียภาษีเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ ในกรณีที่สั่งไม่รับอุทธรณ์ ให้ถือว่าได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีคำวินิจฉัย

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๑๐๐ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ หรือการฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการชำระภาษี เว้นแต่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่ออธิบดี ขอให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อน ถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีไว้ก่อนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ และจะสั่งให้หาประกันตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐๑ ในกรณีที่อธิบดีได้สั่งให้ทุเลาการชำระภาษีตามมาตรา ๑๐๐ ไว้แล้ว ถ้าต่อมา มีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้มีการกระทำเพื่อประวิงการชำระภาษี หรือได้มีการกระทำหรือตั้งใจจะกระทำ

การโอน ขาย จำหน่ายหรือยกย้ายทรัพย์สินเพื่อให้พ้นอำนาจการยึดหรืออายัด อธิบดีมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งให้ทุเลาการชำระภาษีนั้นได้

ส่วนที่ ๙

การยกเว้น การลดหย่อน การลดอัตรา และการคืนภาษี

มาตรา ๑๐๒ สินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคที่ว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยถือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเดียวกับที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้สินค้าใดตามวรรคหนึ่ง เป็นสินค้าที่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๓ สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

สินค้าตามวรรคหนึ่ง ถ้านำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำออกจากเขตปลอดอากรโดยมิใช่เพื่อการส่งออก ให้เสียภาษีตามอัตราที่ใช้อยู่ในเวลานำสินค้ากลับเข้ามาหรือในเวลานำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร แต่ถ้าเป็นกรณีลดอัตราภาษีให้นำค่าภาษีที่ชำระไว้แล้วมาหักออกได้ เว้นแต่เป็นการนำสินค้ากลับเข้ามาหรือนำสินค้าออกจากเขตปลอดอากร เพื่อส่งกลับคืนโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๔ สินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรี หรือสินค้าที่นำออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีแห่งหนึ่งเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน คลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือเขตปลอดอากร หรือเขตประกอบการเสรีอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งได้รับยกเว้นอากรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ให้ได้รับยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิขอลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่กำหนดในกฎกระทรวงได้ โดยนำจำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้ามาหักออกจากจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับสินค้านั้น

ในกรณีที่จำนวนเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วสำหรับวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่ใช้ในการผลิตสินค้าที่ได้รับการลดหย่อนตามวรรคหนึ่งเกินกว่าจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนเงินภาษีนั้น

การยื่นคำร้องขอลดหย่อนภาษีตามวรรคหนึ่งและการคืนเงินภาษีตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

คำวินิจฉัยของอธิบดีเกี่ยวกับจำนวนเงินภาษีที่ขอลดหย่อนให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๐๖ อธิบดีมีอำนาจยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิม หรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่งซึ่งต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก การยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา ๑๐๗ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคแก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศลโดยผ่าน ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่านองค์การ สาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) สินค้าตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการใน ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

(๓) สินค้าที่จำหน่ายให้แก่ผู้ได้รับเอกสิทธิ์ตามข้อผูกพันที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อองค์การสหประชาชาติ หรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามสัญญากับนานาประเทศหรือทางการทูตตามหลักถ้อยทีถ้อยปฏิบัติต่อกัน

(๔) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่เติมในอากาศยานหรือเรือที่มีขนาดเกินกว่าห้าร้อยตันกรอสส์ ซึ่งพนักงานศุลกากรได้ปล่อยให้ไปต่างประเทศแล้ว

การขอรับคืนหรือการยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๘ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาครายรับให้แก่ประชาชนเป็นการสาธารณกุศล โดยผ่านส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือโดยผ่าน องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) การบริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่บริจาครายรับเป็นสาธารณประโยชน์แก่ส่วนราชการ ในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือแก่องค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

การขอรับคืนหรือการยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๙ รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศลดอัตราหรือยกเว้น ภาษีสรรพสามิตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การเศรษฐกิจของประเทศหรือเพื่อความผาสุก ของประชาชน ทั้งนี้ จะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๑๐ ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้ามีสิทธิขอคืนภาษีที่ได้เสียไปแล้วสำหรับสินค้าที่พิสูจน์ได้ว่าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

สินค้าที่มีสิทธิขอคืนภาษีและการพิสูจน์ลักษณะความเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพของสินค้าจนใช้การไม่ได้ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขอคืนภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๑ สินค้าที่นำเข้าซึ่งได้เสียภาษีแล้วหากส่งกลับออกไป ให้คืนภาษีให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และในอัตราส่วนเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๒ กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งได้เสียภาษีแล้ว และมีการนำสินค้านั้นไปผลิตเป็นสินค้าส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้คืนภาษีสำหรับสินค้านำเข้านั้นให้แก่ผู้นำเข้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเดียวกับการคืนเงินอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดเสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย และการเสียภาษีนั้นไม่ใช่เป็นการเสียภาษีตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินคืน

การขอรับเงินคืนให้ยื่นคำร้องต่ออธิบดีภายในสามปีนับแต่วันชำระภาษี ในการนี้ ให้ผู้ยื่นคำร้องส่งเอกสารหลักฐาน หรือคำชี้แจงใด ๆ ประกอบคำร้องด้วย เมื่ออธิบดีเห็นว่าผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิได้รับเงินคืนให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร จะส่งคืนเงินให้แก่ผู้เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้ แต่ต้องส่งคืนภายในเวลาสามปีนับแต่วันชำระภาษี

มาตรา ๑๑๔ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าภาษีที่ชำระแล้วได้ชำระโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสียหรือเสียภาษีเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๑๕ ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงที่สุดให้คืนภาษี ให้คืนเงินภาษีให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการประเมินภาษีตามมาตรา ๘๖ แล้ว ปรากฏว่าต้องมีการคืนเงินภาษีตามมาตรา ๑๑๔ หรือมาตรา ๑๑๕ แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับคืนเงินภาษีมียกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีโดยไม่คิดทบต้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง มิให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ได้รับคืนและให้จ่ายจากเงินภาษีที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๗ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสินค้าใดซึ่งบุคคลที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีนำเข้ามาเพื่อใช้เองให้ได้รับยกเว้นจากบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒

ส่วนที่ ๑๐

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

มาตรา ๑๑๘ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการสถานบริการทำบัญชีประจำวัน และงบเดือน ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ผู้นำเข้าทำบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด บัญชีประจำวันให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น งบเดือนและบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

บัญชีประจำวัน เอกสารการลงบัญชี สำเนางบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ สถานบริการ หรือสถานที่อื่นใด ซึ่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถเรียกมาตรวจสอบได้

การทำบัญชีประจำวัน งบเดือน และบัญชีรับจ่ายสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและการยื่นงบเดือน ตามมาตรานี้ อธิบดีจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้วิธีการอื่นใด และจะอนุญาตให้ยื่นทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันการปฏิบัติตามความในมาตรานี้ได้ ในกรณีที่ผู้นำเข้านำสินค้าติดตัวเข้ามา หรือนำสินค้าเข้ามาเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้า หรือนำสินค้าเข้ามาโดยมิใช่เพื่อการค้า ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑๙ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใดประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกหลักฐาน การรับเงินให้ขออนุมัติต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจติดตั้งอุปกรณ์ หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการ

ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการมีหน้าที่ดูแลรักษาอุปกรณ์หรือเครื่องมือ ตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยตลอดเวลา โดยใช้ความระมัดระวังและฝีมือดั่งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตน

ในกรณีที่อุปกรณ์หรือเครื่องมือตามวรรคหนึ่ง ตราหรือสิ่งที่ติดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าว สูญหาย บุปสลาย หรือชำรุด ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการแจ้งให้ เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า และหากการสูญหาย บุปสลาย หรือชำรุดได้เกิดขึ้นเพราะผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการ สถานบริการมิได้ใช้ความระมัดระวังและฝีมือดั่งเช่นที่พึงปฏิบัติในการประกอบกิจการของตนแล้ว ให้อธิบดีดำเนินการให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการสถานบริการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้อุปกรณ์ เครื่องมือ ตรา หรือสิ่งที่ยึดอยู่กับอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำไว้ ตามมาตรา ๑๒๐ บุปสลาย ชำรุด หรือใช้การไม่ได้

มาตรา ๑๒๒ ในกรณีที่มีการติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือใด ๆ ในโรงอุตสาหกรรม หรือสถานบริการตามมาตรา ๑๒๐ พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้ปริมาณสินค้าหรือปริมาณรายรับที่คำนวณได้จากอุปกรณ์หรือเครื่องมือดังกล่าวเป็นเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีก็ได้

ส่วนที่ ๑๑ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้
(๑) เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน สถานประกอบการ หรือสถานบริการ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีสินค้าที่หลีกเลี่ยงการเสียภาษีชุกซ่อนอยู่ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้น ในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีแล้ว จะค้นในเวลาใดก็ได้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่งนั้น

(๔) นำสินค้าในโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานประกอบการ ในปริมาณพอสมควร ไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๑๒๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการเสียภาษี พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือผู้นำเข้าเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า เพื่อตรวจสอบสินค้าในขณะที่นำออกจากหรือเตรียมการจะนำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรืออาคารของกรมศุลกากร และจะนำสินค้าในปริมาณพอสมควรออกจากหีบห่อหรือภาชนะบรรจุ สินค้าขึ้นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ก็ได้

การส่งคืนและการทำลายสินค้าที่นำมาตรวจสอบหรือวิเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒๕ ในการค้นหรือเปิดหีบห่อหรือภาชนะบรรจุสินค้า พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องใช้ ความระมัดระวังเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสินค้า

มาตรา ๑๒๖ ในการค้ำสถานที่หรือยานพาหนะตามมาตรา ๑๒๓ (๒) ก่อนลงมือค้ำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้ำแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และให้ค้ำต่อหน้าผู้ประกอบอุตสาหกรรม เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น หรือผู้ครอบครองยานพาหนะ แล้วแต่กรณี ถ้าหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ค้ำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร้องขอมาเป็นพยาน

มาตรา ๑๒๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้ำบันทึกรายละเอียดแห่งการค้ำและทำบัญชีรายละเอียดสิ่งของที่ค้ำ ยึด หรืออายัดไว้

บันทึกรายละเอียดแห่งการค้ำและบัญชีดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้อ่านให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บน ผู้นำเข้า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลที่ทำงานในสถานที่นั้น ผู้ครอบครองยานพาหนะ หรือพยานฟัง แล้วแต่กรณี และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ ถ้าไม่ยอมลงลายมือชื่อรับรอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้ำบันทึกไว้

มาตรา ๑๒๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดสินค้า บัญชี เอกสาร ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ไว้เป็นหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีจนกว่าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นอย่างผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่คำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองและไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืนภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันยึด ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต

ทรัพย์สินที่อายัดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๒๙ เพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระภาษี สินค้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ ถ้าพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ และปรากฏว่าสินค้านั้นยังไม่ได้เสียภาษี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดต่อไปจนกว่าจะได้รับชำระภาษีครบถ้วน

มาตรา ๑๓๐ ทรัพย์สินที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นของเสียได้ง่าย หรือถ้าเก็บรักษาไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของทรัพย์สิน อธิบดีจะจัดการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๒๘ ก็ได้ และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น การขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๑ ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ถ้าไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการสืบสวน สอบสวน และการดำเนินคดีอันเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินดังกล่าว หรือเงินที่ได้จากการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมา หรือถอนการอายัดทรัพย์สินนั้นก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาและการขายหรือจำหน่ายทรัพย์สินตามมาตรา ๑๓๐ วรรคสอง ก่อนคืนเงินให้แก่ผู้ครอบครองซึ่งถูกยึดทรัพย์สินนั้นมาด้วย

ในการคืนทรัพย์สินที่ยึดตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ครอบครองได้ทรัพย์สินนั้นมาจากเจ้าของ โดยการกระทำความผิดทางอาญา ก็ให้คืนแก่เจ้าของนั้น

มาตรา ๑๓๒ ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกรมสรรพสามิตตามมาตรา ๑๒๘ หรือที่ศาลพิพากษาให้ริบเป็นของกรมสรรพสามิต ให้จัดการตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมและปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๑๒

การเปรียบเทียบคดี

มาตรา ๑๓๖ ในกรณีที่ต้องมีการเปรียบเทียบคดี ให้ใช้ราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ (๑) ในการกำหนดค่าปรับ แต่ในกรณีที่ไม่มีราคาขายปลีกแนะนำตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินมูลค่าของสินค้าเพื่อกำหนดค่าปรับ โดยให้ถือมูลค่าของสินค้าชนิดเดียวกันซึ่งได้เสียภาษีโดยถูกต้องแล้วในเวลาหรือใกล้เคียงเวลาที่กระทำความผิดนั้น ถ้าไม่มีสินค้าชนิดเดียวกัน ให้ถือมูลค่าของสินค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกันตามที่ซื้อขายกันในเวลาดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่มีอาจหามูลค่าของสินค้าตามวรรคหนึ่งได้หรือสินค้านั้นมีหลายราคา ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศมูลค่าของสินค้าเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าปรับ

มาตรา ๑๓๗ ถ้าอธิบดีหรือคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบ ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน ให้เป็นอำนาจของอธิบดี

(๒) สำหรับความผิดที่มีโทษปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน

(ก) ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการคลัง อธิบดีกรมสรรพสามิต และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ข) ในเขตพื้นที่จังหวัดอื่น ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่รับผิดชอบ และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายใน กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๑๓๘ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตเป็นผู้จับกุมผู้ต้องหา ในความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นความผิดที่มีอัตราโทษปรับอย่างสูงไม่เกิน ห้าหมื่นบาท ถ้าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้ผู้จับกุมควบคุมผู้ต้องหาไปยังที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจ เปรียบเทียบคดีเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบคดี ทั้งนี้ ต้องเปรียบเทียบคดีให้เสร็จสิ้นภายในสิบสองชั่วโมง นับแต่ผู้ต้องหาถึงที่ทำการของผู้ที่มีอำนาจทำการเปรียบเทียบคดี

ถ้าผู้ต้องหาหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องร้องขอ อธิบดีจะปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในระหว่าง รอคการเปรียบเทียบหรือการชำระเงินค่าปรับโดยมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดที่เปรียบเทียบได้ ตามพระราชบัญญัตินี้ และผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้อธิบดีหรือคณะกรรมการ เปรียบเทียบคดี แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๑๓

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

มาตรา ๑๔๐ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีต้องเสียเบี้ยปรับในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีและไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามส่วนที่ ๕ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(๒) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้อง เสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น แต่ในกรณีที่ยื่นแบบรายการภาษีไว้ ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไปเกินกว่าร้อยละสิบห้าของจำนวนภาษี ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

(๓) ในกรณีที่มีสินค้าหรือวัตถุดิบซึ่งเป็นสาระสำคัญของการผลิตสินค้าขาดไปจากบัญชีคุมสินค้าตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๔๘ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

เบี้ยปรับอาจลดหรือลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๑ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลาหรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระ โดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามมาตรา ๑๔๑ นี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับและอาจลดลงได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔๒ เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

ส่วนที่ ๑๔

การบังคับชำระภาษีค้าง

มาตรา ๑๔๓ เพื่อให้ได้รับชำระภาษีค้าง ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือยึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีได้โดยมิต้องขออำนาจศาล

การยึดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้ต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีที่ค้างภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น

การขายทอดตลาดทรัพย์สินจะกระทำมิได้ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๙๓ หรือระยะเวลาที่ให้นั่งฟ้องคดีต่อศาลตามมาตรา ๙๙ และตลอดระยะเวลาที่ทำการพิจารณาอุทธรณ์หรือพิจารณาคดีของศาล เว้นแต่เป็นของสดของเสียได้ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะขายได้ทันทีโดยวิธีขายทอดตลาดหรือวิธีอื่นที่สมควร และได้เงินเป็นจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินนั้น

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ค้างชำระภาษีมิสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอกให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสืออายัดสิทธิเรียกร้องนั้นได้ โดยสั่งให้ผู้ค้างชำระภาษีงดเว้นการจำหน่ายสิทธิเรียกร้องและห้ามบุคคลภายนอกนั้นชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซึ่งค้างชำระภาษี แต่ให้ชำระหรือส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง

ในกรณีที่บุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดนั้นปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้กรมสรรพสามิตฟ้องคดีต่อศาล แต่ทั้งนี้คำสั่งห้ามชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ยังคงมีผลอยู่จนกว่าศาลจะพิพากษาเป็นอย่างอื่น

อธิบดีมีอำนาจนำทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับตามวรรคหนึ่งออกขายทอดตลาดได้ โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ค้างชำระภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทไม่จำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลด้วย

มาตรา ๑๔๕ การยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินเพื่อให้ได้รับชำระภาษีที่ค้างให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ให้อธิบดีมีอำนาจระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔๖ เมื่อได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่บุคคลอื่นซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่ถูกยึดหรืออายัดดังกล่าว

มาตรา ๑๔๗ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด และขายทอดตลาด เหลือเท่าใดให้ชำระเป็นค่าภาษี ถ้ายังมีเงินเหลืออยู่อีกให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๔๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ ให้อธิบดีมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกหนังสือเรียกผู้ค้างชำระภาษีและบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ค้างชำระภาษีนั้นที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีค้างมาให้อยู่คำ

(๒) สั่งบุคคลใน (๑) ให้นำบัญชี เอกสารหรือหลักฐานอื่นอันจำเป็นแก่การจัดเก็บภาษีค้างมาตรวจสอบ

(๓) ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจค้นหรือยึดบัญชีเอกสารหรือหลักฐานอื่นของบุคคลดังกล่าวใน (๑)

การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่รับหนังสือเรียกหรือคำสั่ง และการปฏิบัติตาม (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔๙ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการยึดและค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนการขายทอดตลาด ให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งยึดนั้น

เมื่อได้มีการอายัดสิทธิเรียกร้องไว้แล้ว ถ้าได้มีการชำระเงินค่าใช้จ่ายในการอายัด และค่าภาษีที่ค้างชำระโดยครบถ้วนก่อนที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้รับชำระเงินจากบุคคลภายนอก หรือก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่ได้ส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้อธิบดีส่งถอนคำสั่งอายัดนั้น

ส่วนที่ ๑๕

การจัดเก็บเงินภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๑๕๐ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เสียภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อราชการส่วนท้องถิ่นสำหรับสินค้าหรือบริการ ตามอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่เกินร้อยละสิบของภาษีที่จะต้องเสียเพิ่มขึ้นตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีเศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

มาตรา ๑๕๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิต ส่งมอบเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๑๕๐ ให้แก่กระทรวงมหาดไทย โดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นได้

หมวด ๒

ใบอนุญาตสำหรับสินค้าสุรา ยาสูบ และไฟ

ส่วนที่ ๑

สุรา

มาตรา ๑๕๒ ในส่วนนี้

“สุรา” ให้หมายความรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้ เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินศูนย์จุดห้าดีกรี

“สุราแช่” หมายความว่า สุราที่ไม่ได้กลั่น และให้หมายความรวมถึงสุราแช่ที่ได้ผสมกับสุรากลั่นแล้ว แต่ยังมีแรงแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรีด้วย

“สุรากลั่น” หมายความว่า สุราที่ได้กลั่นแล้ว และให้หมายความรวมถึงสุรากลั่นที่ได้ผสมกับสุราแช่แล้ว แต่มีแรงแอลกอฮอล์เกินกว่าสิบห้าดีกรีด้วย

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา นี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดประสงค์จะนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำสุราเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด้านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดประสงค์จะขายสุรา ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการขายสุรา ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายทั้งหมดในคราวเดียวภายใต้ความควบคุมของเจ้าพนักงานสรรพสามิต ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตายหรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต

(๒) การขายในการบังคับคดี

(๓) การขายโดยคำสั่งของอธิบดีกรมศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๔) กรณีอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕๖ ใบอนุญาตขายสุรามี ๒ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๑ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สิบลิตรขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ สำหรับการขายสุราทุกชนิด ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสิบลิตร

มาตรา ๑๕๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงภาชนะบรรจุสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น

มาตรา ๑๕๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลงสุรา โดยนำสุราอื่นใด หรือน้ำ หรือของเหลว หรือวัตถุอื่นใดเจือปนลงในสุราเพื่อการค้า เว้นแต่เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตสุรา หรือเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราประเภทที่ ๒ เฉพาะกรณีผู้ซื้อได้ร้องขอให้เปลี่ยนแปลงสุราเพื่อดื่มในขณะนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๒

ยาสูบ

มาตรา ๑๕๙ ในส่วนนี้

“ต้นยาสูบ” หมายความว่า พืชนิโคติเยนاتاแบกกุ่ม (NICOTIANATABACUM)

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาสดหรือใบยาแห้งของต้นยาสูบ

“ยาสูบ” หมายความว่า บุหรี่ซิการ์แรต บุหรี่ซิการ์ บุหรี่อื่น ยาเส้น ยาเส้นปรุงร้ง ยาเคี้ยว และให้หมายความรวมถึงผลิตภัณฑ์อื่นใดที่บริโภคได้เช่นเดียวกับยาสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“บุหรี่ซิการ์แรต” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุงร้ง ไม่ว่าจะมียาแห้งหรือยาอัดเจือปนหรือไม่ ซึ่งมวนด้วยกระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษ หรือใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่ซิการ์” หมายความว่า ใบยาแห้งหรือยาอัด ซึ่งมวนด้วยใบยาแห้งหรือยาอัด

“บุหรี่อื่น” หมายความว่า ยาเส้นหรือยาเส้นปรุงร้ง ซึ่งมวนด้วยใบตอง กลิบบัว กาบหมาก ใบมะกา ใบจาก หรือวัตถุอื่นที่มีใช้กระดาษหรือวัตถุที่ทำขึ้นใช้แทนกระดาษและที่มีใช้ใบยาแห้งหรือยาอัด

“ยาเส้น” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและแห้งแล้ว

“ยาเส้นปรุง” หมายความว่า ใบยาหรือยาอัด ซึ่งได้หั่นเป็นเส้นและปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำ

“ยาเคี้ยว” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของใบยาแห้ง ซึ่งได้ปรุงหรือปนด้วยวัตถุอื่นนอกจากน้ำเพื่ออมหรือเคี้ยว

“ยาอัด” หมายความว่า ส่วนใดส่วนหนึ่งของต้นยาสูบซึ่งได้ป่นหรือย่อยและทำเป็นแผ่นโดยมีวัตถุอื่นเจือปนด้วยหรือไม่ก็ตาม

“ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ

“ผู้บ่มใบยา” หมายความว่า ผู้ทำการบ่มใบยาสดเป็นใบยาแห้ง

“ซอง” ให้หมายความรวมถึงห่อ กระจบอง กล่อง ขวด หรือสิ่งบรรจุอื่นซึ่งใช้บรรจุหรือผูกมัดยาสูบ
มาตรา ๑๖๐ ผู้ใดประสงค์จะทำการเพาะปลูกต้นยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดประสงค์จะซื้อใบยาแห้ง ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ตลอดทั้งการทำบัญชีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๒ เมื่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตต้องการทราบชนิดและปริมาณของเมล็ดพันธุ์ยาสูบ ใบยา ยาสูบ หรือต้องการทราบรายละเอียดในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเพาะปลูกต้นยาสูบ การผลิตยาสูบ ให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ ผู้บ่มใบยา หรือผู้ประกอบการแล้วแต่กรณี แจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตทราบ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดประสงค์จะผลิตยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตราี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๖๔ การผลิตบุหรี่ยิกาแรตเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ

มาตรา ๑๖๕ ห้ามมิให้ผู้ใดครอบครองยาสูบที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าห้าร้อยกรัม หรือยาสูบประเภทยาเส้นที่มีได้เสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เกินกว่าหนึ่งกิโลกรัม เว้นแต่เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตยาสูบมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดประสงค์จะนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งใบยา ยาอัด หรือยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำเข้ามาในหรือส่งออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ยาอัด หรือยาสูบตามวรรคหนึ่ง เพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดประสงค์จะขายยาสูบ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายยาสูบด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖๘ ใบอนุญาตขายยาสูบมี ๓ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๑ สำหรับการขายส่งยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนหนึ่งพันมวนขึ้นไป ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวนสองกิโลกรัมขึ้นไป ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนสองร้อยกรัมขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๒ สำหรับการขายปลีกยาสูบ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าหนึ่งพันมวน ถ้าเป็นยาสูบประเภทยาเส้นครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองกิโลกรัม ยาสูบประเภทยาเส้นปรุงหรือยาเคี้ยว ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสองร้อยกรัม

(๓) ใบอนุญาตขายยาสูบประเภทที่ ๓ สำหรับการขายผลิตภัณฑ์ยาสูบอื่น

มาตรา ๑๖๙ การขายยาสูบต้องขายตามขนาดของที่ได้เสียภาษีแล้ว ห้ามแบ่งขาย

ส่วนที่ ๓

ไฟ

มาตรา ๑๗๐ ในส่วนนี้

“ไฟ” หมายความว่า สิ่งที่สามารถใช้เล่นการพนันมีลักษณะเป็นแผ่นบาง ๆ มีเครื่องหมายแสดงแต้มต่าง ๆ ซึ่งทำด้วยกระดาษ พลาสติก หนังหรือวัตถุเทียมหนัง หรือวัตถุอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดประสงค์จะผลิตไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

มาตรา ๑๗๒ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งแม่พิมพ์สำหรับพิมพ์ไฟ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไฟที่ยังมิได้เสียภาษีไว้ในครอบครองเกินกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบใบ เว้นแต่ไฟนั้นเป็นไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น หรือเป็นไฟที่มีเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีของกรมสรรพสามิต

มาตรา ๑๗๔ ห้ามมิให้ผู้ใดตัดแปลงแก้ไขหรือกระทำด้วยประการอื่นใดแก่ไฟซึ่งกรมสรรพสามิตทำขึ้น เพื่อขายอย่างไฟ

ห้ามมิให้ผู้ใดขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดประสงค์จะนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การนำไฟเข้ามาตามวรรคหนึ่งเพื่อเป็นตัวอย่างสินค้าหรือมิใช่เพื่อการค้า อธิบดีมีอำนาจผ่อนผันให้นำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาต ทั้งนี้ ตามจำนวนและทางด่านศุลกากรที่อธิบดีประกาศกำหนด

บทบัญญัติในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการตามหน้าที่ผู้ขนส่งโดยสุจริต หรือกรณีการนำเข้าเพื่อการผ่านแดนหรือการถ่ายลำตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกำกับดูแลสินค้าตามมาตรานี้ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๗๖ ผู้ใดประสงค์จะขายไฟ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรานี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับกับการขายไฟด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗๗ ใบอนุญาตขายไฟมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๑ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนตั้งแต่สี่สิบห้าขึ้นไป

(๒) ใบอนุญาตขายไฟประเภทที่ ๒ สำหรับการขายไฟ ครั้งหนึ่งจำนวนต่ำกว่าสี่สิบห้า

ส่วนที่ ๔

การแสดงใบอนุญาต การเปลี่ยนแปลงสถานที่ และการโอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๗๘ ใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ ให้ใช้ได้เฉพาะในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ใบแทนใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้ถือเป็นใบอนุญาต

มาตรา ๑๗๙ การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ และไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘๐ การโอนใบอนุญาตตามหมวดนี้จะกระทำต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาต

การขอและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๕

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๘๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตตามหมวดนี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้มีกำหนดครั้งละไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๑๘๒ ให้ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามหมวดนี้

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามข้อกำหนดในใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๘๓ ผู้ใดถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๘๒ แล้ว จะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่ง

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๑๒๐ วรรคสองหรือวรรคสาม

(๒) ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๖๔ วรรคสอง หรือวิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง

(๓) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีออกตามมาตรา ๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๔) ไม่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการ ตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๓

มาตรา ๑๘๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการ ตามหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๒๓ (๑) (๒) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๖ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่ ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผ่าฝืนมาตรา ๒๖

(๒) นำเข้าซึ่งสินค้าที่มีได้เสียภาษี

มาตรา ๑๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๘๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

มาตรา ๑๘๘ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ผ่าฝืนมาตรา ๔๖

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า

(๓) ไม่ยอมตอบคำถามอันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือหนังสือเรียกของอธิบดี คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ มาตรา ๙๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒๓ (๓) มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร

มาตรา ๑๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ หรือมาตรา ๑๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๑๙๑ ผู้ใดขายหรือมิไว้เพื่อขายซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๒ ผู้ใดซื้อหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุราที่ผลิตโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ถ้าสุรานั้นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๙๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตสุราหรือยาสูบผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๙๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรตามมาตรา ๑๕๕ ใบอนุญาตขายยาสูบตามมาตรา ๑๖๗ หรือใบอนุญาตขายไฟ้ตามมาตรา ๑๗๖ ทำการขายไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๙๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๙๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตามจำนวนไฟ้ของกลางเป็นเงินสี่เท่าของราคาไฟ้ที่กรมสรรพสามิตขายในประเภทเดียวกัน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๐ ผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการภาษีที่ต้องยื่นตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐๑ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของผู้มีหน้าที่เสียภาษีอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้มีหน้าที่เสียภาษีจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา ๒๐๒ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท

มาตรา ๒๐๓ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองเท่าถึงสิบเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าสี่ร้อยบาท

(๑) มีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการครอบครองยาสูบหรือไฟโดยชอบตามมาตรา ๑๖๕ หรือมาตรา ๑๗๓

(๒) มีไว้ในครอบครองโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๙

มาตรา ๒๐๔ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงสิบห้าเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสียหรือที่เสียไม่ครบถ้วน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าแปดร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งสินค้าที่เป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีหรือเสียภาษีไม่ครบถ้วน เว้นแต่

(ก) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตมีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ

(ข) ในกรณีที่ผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสรรพสามิตและได้รับใบอนุญาตผลิตสุรา ยาสูบ และไฟ มีไว้ในโรงอุตสาหกรรมหรือในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือในกรณีที่เป็นการขายหรือมีไว้เพื่อขายซึ่งไฟที่กรมสรรพสามิตผลิตขึ้น

(๒) ขายหรือมีไว้เพื่อขายโดยไม่มีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นหรือได้รับคืนภาษีแล้วตามหมวด ๑ ส่วนที่ ๙

มาตรา ๒๐๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตหรือขายสุรา ยาสูบ หรือไฟซึ่งออกตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๗๑ และมาตรา ๑๗๖ กระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๑) ใช้ใบอนุญาตไม่ตรงกับสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

(๒) ไม่แสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผย

(๓) ไม่ขอใบแทนใบอนุญาตจากผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

มาตรา ๒๐๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๐๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๒๐๔ (๑) หรือ (๒) นอกจากจะได้รับโทษตามที่บัญญัติไว้แล้ว ให้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้านั้นให้ครบถ้วนอีกด้วย ถ้าผู้นั้นไม่ยอมชำระภาษีภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำสินค้านั้น ออกขายทอดตลาดได้

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่ง เมื่อหักใช้ค่าเก็บรักษา ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าภาษีตามลำดับแล้ว ยังมีเงินเหลืออยู่อีกเท่าใด ให้แจ้งให้เจ้าของสินค้านั้นมารับคืน ถ้าไม่มารับคืน ภายในหนึ่งปีนับแต่วันแจ้ง ให้เงินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

สินค้าด้อยคุณภาพ สินค้าปลอม หรือสินค้าที่ไม่เหมาะสมในการบริโภค หรือสินค้าที่มีลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต ทั้งนี้ ให้ทำลายสินค้านั้นหรือจัดการกับ สินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐๗ บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ สินค้าหรือวัตถุอื่นใดซึ่งบุคคลได้ใช้ ในการกระทำความผิดหรือมีไว้เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลมีอำนาจสั่งริบเป็นของ กรมสรรพสามิต เว้นแต่ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นด้วยในการกระทำความผิด

สำหรับของกลางต่อไปนี้ ให้ศาลสั่งริบเป็นของกรมสรรพสามิต ไม่ว่าจะมิได้ผู้ถูกลงโทษ ตามคำพิพากษาหรือไม่

- (๑) ยาเส้น และเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ในคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๓
- (๒) สินค้าในคดีกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗๓ และมาตรา ๑๗๔
- (๓) สินค้าในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๘๖
- (๔) แสตมป์สรรพสามิตหรือเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีในการกระทำความผิดที่มีโทษ ตามมาตรา ๑๘๙ ตลอดจนภาชนะที่บรรจุสิ่งของดังกล่าว
- (๕) ภาชนะ เครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุรา ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๓
- (๖) ยาสูบ บุหรี่ซิการ์แรตในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๒๐๓ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๐๔ (๑) และ (๒) รวมทั้งหีบห่อ

(๗) แม่พิมพ์ไฟ ในการกระทำความผิดที่มีโทษตามมาตรา ๑๙๘

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐๖ สินค้าที่มีไว้เป็นความผิด และผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบคดี อันเป็นเหตุให้คดีอาญาเลิกกัน ให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต และให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๒ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๐๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงาน ของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการ หรือไม่ทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๐๙ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
ภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต
กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ และกฎหมายว่าด้วยไฟ
ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าการดำเนินการจัดเก็บ
ภาษีนั้นจะเสร็จสิ้นไป

สินค้าที่ได้เสียภาษีไว้แล้วตามกฎหมายที่ถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้
ให้ถือว่าเงินภาษีที่ได้เสียไว้แล้วนั้นเป็นเงินภาษีตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑๐ การยื่นคำคัดค้านการประเมินภาษีและการยื่นอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้าน
ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ให้ถือเป็น
การยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

กรณีที่มีการประเมินภาษีแล้วและอยู่ในระหว่างระยะเวลายื่นคำคัดค้าน หรือกรณีที่มีคำวินิจฉัย
คำคัดค้านแล้วและอยู่ในระหว่างระยะเวลายื่นอุทธรณ์ หรือกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยคำคัดค้านแล้ว
และอยู่ในระหว่างระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาลตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้ผู้มีหน้าที่
เสียภาษีที่ได้รับแจ้งการประเมินหรือผู้ได้รับคำวินิจฉัยคำคัดค้านยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หรือให้ผู้ได้รับคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัย
คำคัดค้านฟ้องคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี

ให้ถือว่าการดำเนินการบังคับชำระภาษีค้าง และการยึดหรืออายัดทรัพย์สินใด ๆ ตามพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
เป็นการดำเนินการบังคับชำระภาษีค้าง และการยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้

การบังคับชำระภาษีค้างตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้เป็นไป
ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑๑ บรรดากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีได้
อ้างถึงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา
กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ให้ถือว่าบทกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือ
มติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑๒ ใบทะเบียนสรรพสามิตที่ออกให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการ
สถานบริการตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่ได้ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการสถานบริการ ยื่นคำขอจดทะเบียนสรรพสามิต ต่อสรรพสามิตพื้นที่ ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ หรือสถานบริการนั้นตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี ภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๓๓

มาตรา ๒๑๓ ใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๓๓ พระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติไฟฟุทศักราช ๒๕๘๖ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต แต่ในกรณีใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๑๔๔ ฉ (๑) แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ผู้ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในหกเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับการยื่นขอใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๒)	ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บนรายปี	ปีละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๓)	การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี	ลักษณะจำเพาะละ	๗,๕๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี จดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๕)	การต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๕๐,๐๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ครั้งละ	๕,๐๐๐ บาท
(๗)	การควบคุมการผลิตเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	เดือนละ	๗๕,๐๐๐ บาท
(๘)	ใบอนุญาตผลิตสุรา	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๐)	ใบอนุญาตขายสุรา		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๑)	ใบอนุญาตผลิตยาสูบ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๒)	ใบอนุญาตขายยาสูบ		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
	ประเภทที่ ๓	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓)	ใบอนุญาตซื้อใบยาแห้ง	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(๑๔)	ใบอนุญาตนำใบยา ยาอัด หรือยาสูบ เข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๕)	ใบอนุญาตผลิตไฟ	ฉบับละ	๓๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖)	ใบอนุญาตขายไฟ		
	ประเภทที่ ๑	ปีละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ประเภทที่ ๒	ปีละ	๕๐,๐๐๐ บาท
(๑๗)	ใบอนุญาตนำไฟเข้ามาในราชอาณาจักร	ครั้งละ	๒๕,๐๐๐ บาท
(๑๘)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๙)	การโอนใบอนุญาต	ครั้งละ	กึ่งหนึ่งของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประเภทนั้น ๆ
(๒๐)	การเปลี่ยนแปลงสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	ครั้งละ	หนึ่งในสี่ของ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ประเภทนั้น ๆ

บัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๑ สินค้าน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน “น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันเบนซิน น้ำมันก๊าด น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น น้ำมันดีเซล น้ำมันเชื้อเพลิงหนัก น้ำมันเตา และ น้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกับน้ำมันที่ได้ออกชื่อมาแล้ว น้ำมันหล่อลื่น ปิโตรเลียมปิตุเมน (แอสฟัลต์) ปิโตรเลียมโค้ก ก๊าซปิโตรเลียมชนิดต่าง ๆ ก๊าซธรรมชาติเหลว ก๊าซธรรมชาติ สารละลายหรือ โซลเว้นท์ชนิดต่าง ๆ สารพลอยได้ และกากอื่น ๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม และให้หมายความรวมถึง น้ำมันอื่นหรือผลิตภัณฑ์อื่นที่มีได้ผลิตจากปิโตรเลียม ซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง หรือใช้ผลิตน้ำมันเชื้อเพลิง หรือใช้แทนน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมัน ที่ได้ออกชื่อมาแล้วข้างต้น</p>			
๐๑.๐๑	น้ำมันเบนซิน และน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๒	แนพทา รีฟอร์มเมท ไพโรลายลิสก๊าซโซลีน และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๓	น้ำมันก๊าดและน้ำมันที่จุดให้แสงสว่างที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๔	น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องบินไอพ่น	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๕	น้ำมันดีเซล และน้ำมันอื่น ๆ ที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐
๐๑.๐๖	ก๊าซธรรมชาติเหลว (เอ็น.จี.แอล.) และก๊าซเหลว ที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตร เศษของลิตร ให้นับเป็นหนึ่งลิตร	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละบาท
๐๑.๐๗	ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (แอล.พี.จี.) ก๊าซโพรเพนเหลว และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๘	ก๊าซมีเทนเหลว ก๊าซอีเทนเหลว ก๊าซบิวเทนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเหลว และก๊าซหรือของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๐๙	เอทิลีนเหลว โพรพิลีนเหลว บิวทิลีนเหลว ไอโซเมอร์ของบิวทิลีนในสภาพเหลว บิวทาไดอินเหลว และของเหลวที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๐	ก๊าซมีเทน ก๊าซอีเทน ก๊าซโพรเพน ก๊าซบิวเทน ไอโซเมอร์ของบิวเทนในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๑	เอทิลีน โพรพิลีน บิวทิลีน ไอโซเมอร์ของบิวทิลีน บิวทาไดอินในสภาพเป็นก๊าซ และก๊าซที่คล้ายกัน	๕๐	กิโลกรัม เศษของ กิโลกรัมให้นับเป็น หนึ่งกิโลกรัม	๒๐
๐๑.๑๒	น้ำมันเตาและน้ำมันที่คล้ายกัน	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๓	ผลิตภัณฑ์ที่เป็นของผสมปิโตรเมอซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๑๔	สารละลายประเภทไฮโดรคาร์บอน (Hydrocarbon Solvent) ทั้งนี้ เฉพาะที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีประกาศกำหนด	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐
๐๑.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๕๐	ลิตรหรือกิโลกรัม ตามที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
	<p>ตอนที่ ๒ สินค้าเครื่องดื่ม</p> <p>“เครื่องดื่ม” หมายความว่า</p> <p>(๑) สิ่งซึ่งตามปกติใช้เป็นเครื่องดื่มได้ โดยไม่ต้องเจือปน ซึ่งไม่มีแอลกอฮอล์หรือมีแอลกอฮอล์โดยปริมาตรไม่เกินร้อยละ ๐.๕ อันบรรจุในภาชนะและผนึกไว้ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(ก) น้ำหรือน้ำแร่ตามธรรมชาติ</p> <p>(ข) น้ำกลั่นหรือน้ำกรองสำหรับดื่ม โดยไม่ปรุงแต่ง</p> <p>(ค) เครื่องดื่มซึ่งผู้ผลิตได้ผลิตขึ้นเพื่อขายปลีกเองโดยเฉพาะ อันมิได้มีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์อยู่ด้วย ทั้งนี้ได้สงวนคุณภาพด้วยเครื่องเคมี</p> <p>(ง) นํ้านมจืด นํ้านมอื่น ๆ ไม่ว่าจะปรุงแต่งหรือไม่ ทั้งนี้ ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร</p> <p>(จ) เครื่องดื่มซึ่งมีลักษณะเป็นเกล็ดน้ำแข็ง</p> <p>(ฉ) เครื่องดื่มตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๒) หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องดื่มพร้อมดื่มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก</p> <p>(๓) อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>			
๐๒.๐๑	น้ำแร่เทียม น้ำโซดาและน้ำอัดลม ที่ไม่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ และไม่ปรุงกลิ่นรส	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๒	น้ำแร่ และน้ำอัดลม ที่เติมน้ำตาลหรือสารที่ทำให้หวานอื่น ๆ หรือที่ปรุงกลิ่นรสและเครื่องดื่มอื่น ๆ แต่ไม่รวมถึงน้ำผลไม้หรือน้ำพืชผัก ตามประเภทที่ ๐๒.๐๓	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๐๓	น้ำผลไม้ (รวมถึงเกรปมัสต์) และน้ำพืชผักที่ไม่ได้หมัก และไม่เติมสุรา ไม่ว่าจะเติมน้ำตาลหรือสารทำให้หวานอื่น ๆ หรือไม่ก็ตาม	๓๐	ลิตร	๒๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๒.๐๔	หัวเชื้อเข้มข้นเฉพาะที่ใช้กับเครื่องผลิตเครื่องดื่มพร้อมดื่มเพื่อขายให้กับผู้บริโภค ณ จุดขายปลีก	๓๐	ลิตร	๑๐๐
๐๒.๐๕	อาหารชนิดเหลว หรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ตามกฎหมายว่าด้วยอาหารที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด	๓๐	ลิตร	๒๐
๐๒.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐	ลิตร	๒๐
	ตอนที่ ๓ สินค้าเครื่องไฟฟ้า “เครื่องไฟฟ้า” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ซึ่งใช้พลังงานไฟฟ้า และให้รวมถึงสิ่งที่ใช้ประกอบกับไฟฟ้าหรือเกี่ยวกับไฟฟ้าด้วย			
๐๓.๐๑	โคมไฟฟ้าและโคมระย้า สำหรับติดเพดานหรือผนัง แต่ไม่รวมถึงที่ใช้สำหรับให้แสงสว่างกลางแจ้งหรือถนนหลวง	๓๐		
๐๓.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๔ สินค้าแบตเตอรี่ “แบตเตอรี่” หมายความว่า เซลล์หรือหมู่เซลล์ไฟฟ้าซึ่งต่อกันอยู่อย่างอนุกรมหรืออย่างขนานหรือทั้ง ๒ อย่าง และสามารถเก็บพลังงานและให้พลังงานไฟฟ้าได้			
๐๔.๐๑	แบตเตอรี่	๓๐		
	ตอนที่ ๕ สินค้าแก้วและเครื่องแก้ว “แก้วและเครื่องแก้ว” หมายความว่า สิ่งของและเครื่องใช้ที่ทำด้วยแก้ว ได้แก่ แก้ว เลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๕.๐๑	แก้วเลดคริสตัล และแก้วคริสตัลอื่น ๆ	๓๐		
๐๕.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๖ สินค้ารถยนต์</p> <p>“รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น แต่ไม่รวมรถที่เดินบนราง รถจักรยานยนต์มีพ่วงข้างไม่เกินหนึ่งล้อ รถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ และรถยนต์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“รถยนต์นั่ง” หมายความว่า รถเก๋งหรือรถยนต์ที่ออกแบบสำหรับเพื่อใช้สำหรับนั่งเป็นปกติวิสัย และให้หมายความรวมถึงรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน เช่น รถยนต์ที่มีหลังคาติดต่อเป็นเนื้อเดียวกันในลักษณะถาวร ด้านข้างและหรือด้านหลังคนขับมีประตูหรือหน้าต่างและมีที่นั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมียานยนต์เท่าใด</p> <p>“รถยนต์โดยสาร” หมายความว่า รถตู้หรือรถยนต์ที่ออกแบบเพื่อใช้ขนส่งคนโดยสารจำนวนมาก รวมทั้งรถยนต์ในลักษณะทำนองเดียวกัน</p> <p>“รถยนต์กระบะ” หมายความว่า รถยนต์ที่มีตอนหลังเป็นกระบะบรรทุกซึ่งเปิดโล่งจนถึงท้ายรถโดยไม่มีหลังคา</p>			
๐๖.๐๑	รถยนต์นั่ง	๘๐		
๐๖.๐๒	รถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกิน ๑๐ คน	๘๐		
๐๖.๐๓	รถยนต์กระบะที่ออกแบบสำหรับให้มินิน้ำหนักรถรวมน้ำหนักบรรทุกไม่เกิน ๔,๐๐๐ กิโลกรัม	๔๐		
๐๖.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๘๐		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๐๗.๐๑	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๗ สินค้ารถจักรยานยนต์</p> <p>“รถจักรยานยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพวงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้า และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์</p> <p>รถจักรยานยนต์</p>	๓๐		
๐๘.๐๑	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๘ สินค้าเรือ</p> <p>“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิด</p> <p>เรือยอชต์ และยานพาหนะทางน้ำที่ใช้เพื่อความสำราญ</p>	๕๐		
๐๘.๙๐	<p>อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	๓๐		
	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๙ สินค้าผลิตภัณฑ์เครื่องหอมและเครื่องสำอาง</p> <p>“ผลิตภัณฑ์เครื่องหอม” หมายความว่า น้ำหอม หัวน้ำหอม น้ำมันหอม และสิ่งที่ทำให้มีกลิ่นหอมต่าง ๆ แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(๑) หัวน้ำหอมที่ใช้ได้เฉพาะในการผลิตสินค้า และ</p> <p>(๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>“เครื่องสำอาง” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สิ่งปรุงแต่งเพื่อใช้บนผิวหนัง หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายมนุษย์ สำหรับทำความสะอาด ป้องกัน แต่งเสริมให้เกิดความงาม หรือเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะ โดยถู ทา พ่น หรือโรย เป็นต้น แต่ไม่รวมถึง</p> <p>(๑) เกสซ์ผลิตภัณฑ์ และ</p> <p>(๒) สินค้าตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p>			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละบาท
๐๙.๐๑	น้ำหอม หัวน้ำหอม และน้ำมันหอม	๒๐		
๐๙.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๒๐		
	ตอนที่ ๑๐ สินค้าพรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ “พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ” หมายความว่า เครื่องลาดที่ทำจากวัสดุต่าง ๆ และผลิตภัณฑ์ สิ่งทอเป็นผืนที่มีวัตถุประสงค์ตั้งแต่หนึ่งชั้นขึ้นไป เพื่อประโยชน์ในการใช้งานดังเช่นเครื่องปูลาด และสิ่งทอปูพื้นทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ของที่มีลักษณะเป็นพรมและสิ่งทอปูพื้น แต่มีเจตนา ใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น			
๑๐.๐๑	พรมและสิ่งทอปูพื้นอื่น ๆ	๓๐		
	ตอนที่ ๑๑ สินค้าหินอ่อนและหินแกรนิต “หินอ่อน” หมายความว่า หินซึ่งแปรสภาพ จากหินปูน ที่มีแคลเซียมคาร์บอเนตเป็น องค์ประกอบหลัก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหรือ ลักษณะใด ซึ่งสามารถนำไปขึ้นรูป ตัด หรือ แกะสลักเป็นรูปร่างหรือลวดลายได้ “หินแกรนิต” หมายความว่า หินอัคนี ชนิดหนึ่ง ประกอบด้วยแร่ควอร์ตซ์และเฟลด์สปาร์ เป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบและลักษณะใด ซึ่งกรดไม่กัด แข็งและทนทาน สามารถนำไปใช้งาน ก่อสร้างและประดับตกแต่ง			
๑๑.๐๑	หินอ่อนและหินแกรนิต	๓๐		
	ตอนที่ ๑๒ สินค้าสารทำลายชั้นบรรยากาศ “สารทำลายชั้นบรรยากาศ” หมายความว่า สารเคมีสังเคราะห์ประเภทไฮโดรคาร์บอนที่มี คลอรีน ฟลูออรีน หรือโบรมีนเป็นองค์ประกอบ หรือฮาโลเจนเต็ดไฮโดรคาร์บอน เมื่อมีการสะสม ในชั้นบรรยากาศจะทำให้โมเลกุลของโอโซน ถูกทำลาย			

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๒.๐๑	สารทำลายชั้นบรรยากาศประเภทอนุพันธ์ฮาโลเจนเต็ดไฮโดรคาร์บอน	๓๐		
๑๒.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๑๓ สินค้าสุรา			
๑๓.๐๑	(๑) สุราแช่ (ก) ชนิดเบียร์	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐
	(ข) ชนิดไวน์และสปาร์กลิ่งไวน์ที่ทำจากองุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐
	(ค) ชนิดสุราแช่ผลไม้ที่มีส่วนผสมขององุ่นหรือ ไวน์องุ่น	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๓,๐๐๐

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๓.๐๒	(ง) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก) (ข) และ (ค)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
	(๒) สุรากลั่น (ก) ชนิดสุราขาว	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
	(ข) ชนิดอื่น ๆ นอกจาก (ก)	๓๐	ต่อปริมาณหนึ่งลิตร แห่งแอลกอฮอล์ บริสุทธิ์ ซึ่งชั้นสุตร ด้วยเครื่องวัดของ กรมสรรพสามิตหรือ ที่กรมสรรพสามิต รับรอง	๑,๐๐๐
๑๔.๐๑	ตอนที่ ๑๔ สินค้ายาสูบ			
	ยาสูบ	๙๐	ต่อปริมาณหนึ่งชิ้น หนึ่งอัน หรือหนึ่ง กรัม เศษของหนึ่ง กรัม ให้นับเป็นหนึ่ง กรัม และหรือต่อ ปริมาณหนึ่งมวน	๕

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๕.๐๑	ไฟ	๖๐	หนึ่งร้อยใบ	๕๐๐
๑๖.๙๐	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๕ สินค้าไฟ</p> <p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๖ สินค้าอื่น ๆ</p> <p>สินค้าอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๑๕ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p>	๕๐	ตามหน่วย ตาม น้ำหนักสุทธิ หรือ ตามปริมาณสุทธิ	๑,๐๐๐
๑๗.๐๑	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๗ กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ</p> <p>“กิจการบันเทิงหรือหย่อนใจ” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านบันเทิงหรือหย่อนใจต่าง ๆ ในสถานบริการเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สถานมหรสพ สถานที่ฉายภาพยนตร์ ไนท์คลับ คาบาร์เรตต์ ดิสโกเธค คาราโอเกะ ค็อกเทลเลาจน์ สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด เป็นต้น</p> <p>ไนต์คลับ ดิสโกเธค ผับ บาร์ ค็อกเทลเลาจน์ โดยให้หมายรวมถึงสถานที่ที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา</p>	๓๐	ตารางเมตร	๓,๐๐๐
๑๗.๐๒	สถานอาบน้ำหรืออบตัว และนวด	๓๐	รอบ	๑,๐๐๐
๑๗.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
๑๘.๐๑	<p style="text-align: center;">ตอนที่ ๑๘ กิจการเสี่ยงโชค</p> <p>“กิจการเสี่ยงโชค” หมายความว่า การประกอบกิจการในด้านการจัดให้มีการเสี่ยงโชคหรือแสวงโชคโดยวิธีการใด ๆ เพื่อให้ได้รับเงิน รางวัลหรือประโยชน์อย่างอื่น</p> <p>สนามแข่งม้า</p>	๓๐		

ประเภทที่	รายการ	อัตราภาษี		
		ตามมูลค่า ร้อยละ	ตามปริมาณ	
			หน่วย	หน่วยละ-บาท
๑๘.๐๒	การออกสลากกินแบ่ง	๓๐		
๑๘.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๑๙ กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม “กิจการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า การประกอบกิจการที่มีผลกระทบต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อมเพื่อหารายได้เป็นธุรกิจ เช่น สนามกอล์ฟ เป็นต้น			
๑๙.๐๑	สนามกอล์ฟ	๕๐		
๑๙.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๒๐ กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ “กิจการที่ได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐ” หมายความว่า การประกอบกิจการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป โดยได้รับอนุญาตหรือสัมปทานจากรัฐให้ดำเนินกิจการได้			
๒๐.๐๑	กิจการโทรคมนาคม	๓๐		
๒๐.๙๐	อื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	๓๐		
	ตอนที่ ๒๑ บริการอื่น ๆ			
๒๑.๙๐	บริการอื่น ๆ นอกจากตอนที่ ๑๗ ถึงตอนที่ ๒๐ ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา	๓๐		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วย พิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต กฎหมายว่าด้วยสุรา กฎหมายว่าด้วยยาสูบ กฎหมายว่าด้วยไฟ กฎหมายว่าด้วย การจัดสรรเงินภาษีสรรพสามิต และกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรเงินภาษีสุรา ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลานานแล้ว บทบัญญัติในบางส่วนจึงไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ การกำหนด บทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิตไว้ในกฎหมายหลายฉบับ ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้ทั้งแก่ประชาชน ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกฎหมายและส่วนราชการผู้ปฏิบัติงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตทั้งระบบ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้